

Ikt. sz.: TAB/9-3/2017.

TAB-6/2017. sz. ülés
(TAB-102/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Törvényalkotási bizottságának**
2017. április 3-án, hétfőn 18 óra 13 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló T/14686. számú törvényjavaslat (Részletes vita)</i>	6
<i>Dr. Palkovics László hozzászólása</i>	6
<i>Hozzászólások</i>	8
<i>Dr. Palkovics László válasza</i>	24
<i>Határozathozatalok</i>	27
<i>Az ülés berekesztése</i>	28

Napirendi javaslat

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/14686. szám)

(Részletes vita)

(Kijelölt bizottság) (Kivételes eljárás keretében)

(Megjegyzés: Az elfogadott kivételességi javaslat száma: T/14686/2.)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Gulyás Gergely (Fidesz), a bizottság elnöke

Balla György (Fidesz), a bizottság alelnöke
Hende Csaba (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Répássy Róbert (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Bárándy Gergely (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
B. Nagy László (Fidesz)
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)
Hadházy Sándor (Fidesz)
Horváth László (Fidesz)
Kucsák László (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Salacz László (Fidesz)
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Burány Sándor (MSZP)
Gögös Zoltán (MSZP)
Hiszékeny Dezső (MSZP)
Dr. Varga László (MSZP)
Dr. Lukács László György (Jobbik)
Pintér Tamás (Jobbik)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)
Szilágyi György (Jobbik)
Fodor Gábor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Bóna Zoltán (Fidesz) Horváth Lászlónak (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz) dr. Galambos Dénesnek (Fidesz)
Jakab István (Fidesz) Kucsák Lászlónak (Fidesz)
L. Simon László (Fidesz) dr. Szűcs Lajosnak (Fidesz)
Dr. Mengyi Roland (Fidesz) Vécsey Lászlónak (Fidesz)
Nyitrai Zsolt (Fidesz) dr. Mátrai Mártának (Fidesz)
Dr. Pesti Imre (Fidesz) Hende Csabának (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) dr. Gulyás Gergelynek (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP) dr. Vejkey Imrének (KDNP)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) dr. Bárándy Gergelynek (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Pór-Zselinszky Eszter
Horváth-Babos Tímea

Meghívott

Dr. Palkovics László államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 18 óra 13 perc.)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó estét kívánok! Az ülést megnyitom. Elnézést kérek a jelentős késésért.

Szeretném ismertetni a helyettesítési rendet: Hende Csaba miniszter úr Pesti Imrét, Kucsák László képviselőtársunk Jakab Istvánt, Galambos Dénes képviselőtársunk Dunai Mónikát, Horváth László képviselő úr Bóna Zoltánt, Szűcs Lajos képviselő úr L. Simon Lászlót, Hadházy Sándor képviselőtársunk Pesti Imrét... (Közbeszólás: *Őt már helyettesítik...*) Bocsánat, ezt ennek megfelelően kell akkor dokumentálni. (Balla György: *Imrét! - Derültség.*) Egyelőre nálam Pesti Imrét, de ha ez bármilyen okból változna, akkor jelezni fogom. Mátrai Márta háznagy asszony Nyitrai Zsoltot helyettesíti, Vécsey László képviselő úr Mengyi Rolandot, Hadházy Sándor Vas Imrét is, tehát a kettőből az egyiket... (Balla György: *Pesti Imrét nem, mert őt Hende miniszter úr helyettesíti.*) Igen, tehát Pesti Imrét Hende Csaba miniszter úr helyettesíti, Hadházy Sándor képviselő úr pedig Vas Imre képviselőtársunkat helyettesíti, Bárándy alelnök úr Bangóné Borbély Ildikót, én pedig Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt helyettesítem. (Dr. Vejkey Imre: *Elnök úr, Rubovszky Györgyöt...*) Rubovszky György elnök urat pedig Vejkey képviselőtársunk helyettesíti. Mindezekre tekintettel megállapítom, hogy az ülés határozatképes.

A napirendre szeretnék javaslatot tenni. Egyetlenegy napirendi pontunk van: a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat. Kérem képviselőtársaimat, hogy a napirendről most legyenek szívesek szavazni! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság az előterjesztett napirendi javaslatot 24 igen szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló T/14686. számú törvényjavaslat (Részletes vita)

Ennek megfelelően a részletes vitát megkezdjük kivételes eljárás keretében. Köszöntöm Palkovics László államtitkár urat a kormány képviselőjében.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a házelnök úr engedélyezte a mai ülésünket, tehát a házszabállyal összhangban ülésezik a bizottság. Az összevont vitára, az összegző módosító javaslatokról való döntésre és a zárószavazásra az Országgyűlés holnap ülésnapján kerül sor.

A módosító javaslatok között megtalálható független képviselők, illetve Szél Bernadett módosító javaslata, valamint a Törvényalkotási bizottság 1. hivatkozási számú saját módosító javaslata, hárompontos terjedelemben. Tájékoztatom a bizottságot, hogy Szabó Szabolcs független képviselő úrnak a 14686/3. szám alatti, egyponthoz tartozó javaslata a határozati házszabály 40. § (3) és (4) bekezdése alapján nem tárgyalható és nem bocsátható szavazásra.

A vitát megnyitom. Mindenekelőtt államtitkár úrnak adom meg a szót. Tekintettel arra, hogy részletes vitát folytatunk, kérem, hogy általánosságban is legyen szíves néhány szót mondani, illetve a módosító javaslatok kormányzati támogatásáról legyen szíves nyilatkozni. Parancsoljon!

Dr. Palkovics László hozzászólása

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm. Általánosságban a törvényjavaslatról röviden szeretnék beszámolni. 2011-

ben az új nemzeti felsőoktatási törvény elfogadásával elfogadtuk azt is, hogy a különböző intézmények, így a külföldi egyetemek magyarországi működését ötévente felül kell vizsgálni. Erre a felülvizsgálatra 2016 közepétől került sor. Ezt a vizsgálatot 2017. február 15-én megpróbáltuk lezárni, több hiánypótlással ez sikerült.

Ennek a vizsgálatnak az eredményei a 28, Magyarországon működő külföldi felsőoktatási intézményt illetően egy sor anomáliát tártak föl. Ezeknek az értékelése, illetve az intézmények működésének az elemzése során jutottunk arra a következtetésre, hogy egy sor helyzet nem egyértelmű a nemzeti felsőoktatási törvényben, többek között a Magyarország területén működő külföldi felsőoktatási intézményekre vonatkozó jogszabály értelmezése pontosítást igényel. Ezen pontosítás jelent meg ebben a törvénymódosításban.

Az Nftv. 76. § (1) bekezdése módosul, a képviselő hölgyek, urak előtt van a módosulás. Három lényegi ponton van módosulás, illetve pontosítás a korábbi törvénynek megfelelően. Itt szétválasztottuk az Európai Gazdasági Térségen belül működő egyetemeket az azon kívül működő egyetemektől. Az első pontosítási javaslat - ahogy ez később majd látszik - az EGT-n kívüli egyetemekre vonatkozik. Ennek az indoka az, hogy az EGT-n belüli egyetemek ugyanannak a felsőoktatási térnek a résztvevői, ezeknek az országoknak az oktatási irányításával, rendszereivel folyamatos kapcsolatban vagyunk, ezért ott ez a pont nem érvényes. Ez a pont azt mondja, hogy egy ilyen típusú, tehát EGT-n kívüli országból Magyarországon működtetett egyetem esetén feltétele ennek a működésnek a két ország kormánya közti megállapodás, illetve ennek a megállapodásnak az elfogadása.

Mindenkire vonatkozik az a kitétel, hogy a székhelye szerinti országban az egyetem képzést végezzen. Azt gondolom, hogy itt a jogalkotói szándék annak idején az volt, hogy olyan területen, Magyarországon jelenhessenek meg külföldi intézmények, ami Magyarországon bármilyen oknál fogva nem elérhető, ez ilyen értelemben azt jelenti, hogy ha egy országban egy egyetem működik, akkor ezt a tudást, tapasztalatot, azt az oktatói gárdát szeretnénk, ha Magyarországon képzést folytatna, ezért írtuk azt elő - egyébként ez a törvény jelenlegi megfogalmazásából is levezethető -, hogy a székhely szerinti országában működő egyetemről legyen szó, tehát legyen képzése az adott országban. Nyilvánvalóan itt szeretnénk mindenképpen elkerülni azt, hogy a jövőben esetleg hasonló módon idejövő intézmények a saját országukban ne folytassanak képzést, hanem egyfajta diplomagyárként működjenek, tehát ennek ez az indoka.

A harmadik, ami szintén levezethető az eddigiékből - ez egyébként explicite szerepelt is -, hogy a külföldi intézmény által Magyarországon folytatott képzés mindenképpen egyetemi szintű képzés legyen. Itt megint ebből a vizsgálatból derült az ki, hogy a 28 intézmény között több olyan volt, amely saját országában működő képzése Magyarországon egy OKJ-s képzésnek felel meg, és egyetemi képzésként jelenítette meg. Ez a hallgatók félrevezetésére alkalmas lehet, ezért azt mondtuk, hogy legyen egyértelmű. A 4. pont eddig is volt, a működési engedélyt az Oktatási Hivatal engedélyezze. Tehát ezek a lényegi módosulások a törvényben.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A benyújtott módosító javaslatok tekintetében kérdezem az államtitkár urat a kormány álláspontjáról.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma):
Melyik módosító javaslatokról?

ELNÖK: Szabó Szabolcs független képviselőt hagyjuk, mert nem felel meg a házszabálynak. Szabó Timea 14686/4. számú módosító javaslata?

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Ezt nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja a kormány. Szél Bernadett képviselő asszonynak az 5-11. alszámig terjedő javaslatait? Összesen 7 darab.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. És a Törvényalkotási bizottság 3 pontos terjedelmű kormánypárti módosító javaslatát?

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A legutolsót támogatjuk.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Bárándy alelnök úr, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is szeretném azzal kezdeni, ami tulajdonképpen technikai, de lehet tartalmi észrevételnek is tekinteni, hogy a kivételességi javaslatban semmiféle indokolás nincs, hogy miért kellene ezt ebben az eljárásban tárgyalnunk. Az államtitkár úr sem mondott egy szót sem arról, hogy miért kéne ezt a holnapi nap folyamán, tehát miért olyan sürgős, hogy ezt a holnapi nap folyamán zárószavazással el is fogadjuk. Rendkívül kíváncsi lennék azokra az érvekre, amelyek miatt ezt így kell tárgyalni, már csak azért is, mert az előzetesen kiküldött napirendi javaslat szerint ezt normál tárgyalási módban tárgyalta volna az Országgyűlés a szerdai napon, egy hosszabb vitában.

Én értem, hogy ez a hosszú vita rendkívül kellemetlen önöknek, és ezért ezzel az eljárásmóddal nemcsak gyorsítani tudják ennek az elfogadását, hanem gyakorlatilag redukálni tudják a frakciók időkeretét kétszer 15 percre. Én más indokot egyébként nem nagyon látok, ami miatt ezt ebben az eljárásban kellene, de mondom még egyszer, az indoklás nem segített semmit ebben, mert egyetlen tartalmi érv sincs erről. Nyilván ez a legkisebb probléma ezzel a javaslattal.

Államtitkár úr, sajnálom, hogy ezt kell mondanom, de a kormány önt egyszerűen hazugságra kényszeríti. Ugyanis a szakmai érvek mögé bújtattak el vagy szeretnének elbújtatni egész egyszerűen politikai szándékokat. Ugye, azt nem akarja nekem elmagyarázni, államtitkár úr, hogy pont most, ebben a politikai klímában vették észre egy 1991 óta működő egyetemenél, hogy problémák vannak a működésével, és ezen módosítani kellene? Ez majdnem 30 év, amióta ez az egyetem működik, 27, önök 7 éve kormányoznak, és pont most, pont ebben a politikai klímában veszik ezt elő. Nekem ne mondja, államtitkár úr, hogy ez szakmai megfontolás, legyen szíves, mert azért ez nemcsak a parlamentnek, hanem általában az embereknek a teljes hülyének nézése.

Tudjuk, ismerjük az önök módszereit, az önök retorikáját, a bűnbakképzés ennek az egyik középpontjában van. Elkezdtem picit visszagondolni, hogy kik voltak már bűnbakok, és tényleg a teljesség igénye nélkül, de ilyenek voltak már a szolgálati

nyugdíjasok, a rokkantnyugdíjasok, ezeket nemes egyszerűséggel táppénzcsalóknak bélyegezték önök, aztán az uzsorások, a bevándorlók, a multik, voltak a bankok, most újabban Brüsszel, a civilek meg Soros György. Valaki ellen mindig kell hergelni a népet, ez nyilván a diktatúráknak és a sötét történelmi koroknak a jellemzője, igazi szélsőjobbos és bolsevik tempó. Remélem, hogy a zsidók nem kerülnek majd sorra, bár hogy őszinte legyek, ezzel a Soros-fóbiájukkal már meglehetősen közel járnak ehhez.

Milyen érdekes egybeesés, amikor Soros György lett most az ördög a magyar közéletben az önök retorikájában, ő lett a sátán, és valójában nem kívánom azt minősíteni, hogy ebben a vitában igaza van-e egyáltalán bárkinek vagy nincs, egyszerűen tényként szögezem le, hogy ez így van a retorikában ma. És természetesen a civilek; de a civilek is úgy, hogy a Soros György által támogatott civilek. De olyannyira részét képezi ez a retorikájuknak, hogy most, amikor a köztársaságielnök-választás volt, akkor a legkomolyabb kritika Majtényi ellen, a jelölt ellen az volt, hogy ő is egy Soros-bérenc. És akkor ebbe a politikai klímába önök behozták és megpróbálják az államtitkár úr nekünk eladni szakmai alapon a CEU tönkretételéről szóló javaslatot, ami súlyosan diszkriminatív, de nyilván itt szakmai érvek majd el fognak hangozni, és én megmondom önnek, államtitkár úr, nem is akarok és nem is vagyok hajlandó szakmai alapon vitatkozni ezzel, mert ez nem egy szakmai kérdés, ez szintiszta politikai kérdés.

Hogy még egyértelműbb legyen, és hogy a retorikára megint visszautaljak: ma Rétvári Bence ezt az egyetemet nem aposztrofálta másként, nem nevezte még CEU-nak sem, semmi másnak, mint Soros-egyetemnek. A Soros-egyetem ellen léptek most önök föl. Hogy ezt figyelmeztetésnek szánják-e, nyomásgyakorlásnak, vagy tényleg tönkre akarják-e tenni ezt az intézményt, én ezt nem tudom, nem is érdekel, csak legyen szíves abból legalább visszavonulót fújni, hogy megpróbál nem politikai, hanem szakmai érveket keresni mindehhez.

Én azt gondolom, hogy lehet látni: egy folyamatnak a szerves része ez a törvényjavaslat, egy olyan folyamaté, amelyről a kezdetekkor kevesen gondolták, hogy ide fog vezetni, és ahogy haladunk egyre mélyebbre benne, úgy válik egyre több ember számára nyilvánvalóvá.

Amikor a 2010-es évek elején mi felhívtuk a figyelmet arra, hogy hova vezet a fékek és ellensúlyok rendszerének az eróziója; hogy milyen következményekkel jár, amikor a kormány az alkotmányban nem a hatalom korlátait látja, hanem eszközként használja a hatalma kiterjesztéséhez; hogy mit jelent az, amikor egy kétharmados államhatalom minden megnyilvánulásával tagadja a jogállamiság eszméjét; hogy milyen korokat idéz az a tetszetős mondat, hogy nem az emberek vannak a jogszabályokért, hanem a jogszabályok az emberekért, azaz relativizálni kezdjük a jogot; hogy hová vezet az, ha a hatékonyságnövelés vonzó szlogenje mögé bújva a hatalom csorbítani kezdi a garanciális jogokat, és folytathatnám még ezt a sort, akkor sokan nem hitték el, hogy ez ide vezet. Hát, ide vezetett. Autokráciához, kiszolgáltatottsághoz, paternalista államhoz, elbutított ifjúsághoz, félmillió kivándorolt fiatalhoz, a gondolat-, szólás- és sajtószabadság korlátozásához és bűnbakkereséshez, és valójában - és most jutunk el ide - az egyetemi autonómia csorbításához, és most végső soron az egyik fizikai ellehetetlenítésének - egyelőre még csak - kísérletéhez. Persze van még tovább is, ezt tudom, és minél tovább hagyjuk ezt a folyamatot burjánzani, annál nehezebb lesz megállítani.

Volt egy olyan pont, amikor éppen az ön akadémikustársai felismerték az ebben rejlő veszélyeket, és nyílt levelet írtak a Magyar Tudományos Akadémia elnökének, ahol nagyjából ezeket az érveket sorolták, pártállástól függetlenül, hiszen nagyon sokféle nézetrendszert vagy másféle nézetrendszert valló akadémikusok, MTA-

doktorok, később aztán alacsonyabb tudományos fokozattal rendelkező oktatók tucatjai írták alá, szignálták ezt a levelet. Pontosan azt kérték az Akadémia elnökétől, hogy állítsa meg ezt a folyamatot. Ekkor az Akadémia elnöke nem reagált erre pozitívan. Most, azt gondolom, talán ő is kezdi látni, hiszen a CEU kapcsán ő is felemelte már a szavát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer mondom, félreértés ne essék, ez nem egy szakmai javaslat, ez arról szól, hogy önök politikai érdekből egyébként egy közel három évtizede jól működő intézményt szeretnének tönkretenni. Ebben, azt gondolom, fölösleges bármilyen ellenzéki pártnak a támogatását kérni; az államtitkár úr persze nem is tette meg. Viszont én azért még mindig néha apellálnék arra, hogy talán nem mindenki gondolja így ezt a fideszes frakcióban; talán nem mindenki ért ezzel a javaslattal egyet. Higgyék el, ismerem a szituációt. Én is voltam képviselő a Gyurcsány-éra utolsó éveiben is. Ismerem a szituációt, amikor az embernek olyan javaslatokat kell tárgyalnia, amit szíve szerint nem tenne, és támogatni. Voltunk páran akkor, akik próbáltunk ez ellen tenni, volt, amikor kisebb-nagyobb sikerrel, volt, amikor nem; többnyire nem. Én csak azt szeretném ezzel kifejezni, hogy én őszintén remélem, hogy a Fidesz-frakcióban még van annyi józanság, hogy egy ilyen javaslat kapcsán mer valaki felszólalni és szembemenni ezzel.

Szóval vannak olyan szavazások és javaslatok, amiknek az elfogadására az ember nem büszke. Higgyék el, önök sem lesznek erre azok. Köszönöm.

ELNÖK: Szilágyi képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is: elég furcsa már maga az a tény, hogy most itt lefolytatjuk a bizottsági tárgyalást, és elvileg az általános vita majd csak holnap kerül napirendre, holnap fogunk erről tárgyalni. De attól függetlenül a benyújtott törvénymódosító javaslatokkal kapcsolatban majd lesz elvileg pozitív véleményem is.

A felsőoktatás a nemzet lelki és szellemi megmaradásának, megerősödésének és megújulásának kiemelkedően fontos területe; látom, elnök úr mosolyog ezen, ezek vannak a preambulumban, onnan idézek jelen pillanatban, hogy milyen fontos elvek miatt tárgyaljuk most ezt a törvényjavaslatot. Tehát folytatom: megújulásának kiemelkedően fontos területe, ennek alapján a felsőoktatás szabályozásának az elsődleges célja, hogy olyan kiszámítható kereteket biztosítson az egyetemi polgárrá váló, elhivatott fiatal nemzedékek, gyermekeink és unokáink számára, hogy tehetségükkel, kitartásukkal s lelkierejükkel ismét felemeljék Magyarországot. Ezek komoly és szép gondolatok, amelyek az előttünk fekvő törvényjavaslat által módosítani tervezett, felsőoktatásról szóló törvény preambulumban kerültek megfogalmazásra annak érdekében, hogy ne lehessen a napi politikai csatározások színtere a felsőoktatás, a felsőoktatás ne válhasson opportunisták kalandorok prédájává, a felsőoktatás ne essen áldozatul a személyes frusztrációból adódó sértettségnek. Sajnálatos módon azt kell tapasztalunk, hogy ez a törvényjavaslat, ami most előttünk fekszik, pont ezeknek a követelményeknek nem tesz egyáltalán eleget.

A módosítandó törvényjavaslat, mondhatnánk azt is egyébként, hogy sokszor nehezen érthető logikai következtetéseket próbál meg elhíttetni velünk, de talán ez nem teljesen fejtené ki azt, amiről beszélünk. S akkor beszéljünk az egyik pontosításról, amit most kaptunk meg, majdnem egyórás késéssel a bizottsági ülés előtt, amit önök módosítottak.

Mi ezt szóvá tettük volna egyébként az általános vitán, hiszen mi is úgy gondoljuk, hogy a szabályozás a külföldi felsőoktatási intézményekre vonatkozik, tehát

nem egyértelmű a benyújtott törvényjavaslatból, az új szabályból, hogy pontosan kinek kell szerződnie kivel, illetve miről, pontosan annak érdekében, hogy a külföldi felsőoktatási intézmény Magyarországon is folytathasson képzést, és úgy gondoljuk, hogy az eredetileg benyújtott törvényjavaslat egyébként ezen a ponton sérti is a jogalkotási törvényt, erre kaptunk most egy módosító javaslatot - úgy látom, önök is észrevették, hogy ez valahogy itt egy kicsit hiányos -, amely már pontosítja azt, hogy milyen szerződéseket, kik azok, akik a szerződő felek lehetnek és hasonlóak, tehát ez az egyetlen pozitívum talán, amit el tudunk mondani erről az egészről.

A másik, hogy előírja a törvény, hogy hogyan kell egy-egy törvényjavaslatot benyújtani. Ebből is idéznék: a jogszabály előkészítője előzetes hatásvizsgálat elvégzésével felméri a szabályozás várható következményeit. A kérdésem az lenne, hogy készült-e itt előzetesen hatásvizsgálat. Tudom, hogy ezt elvileg a kormánynak csak önöknek kellene megmutatnia, de jó lenne, ha az ilyen hatásvizsgálatot, ha készítettek - ami egyébként törvényi kötelezettségük is lenne -, esetleg megismerhetné az ellenzék is, vagy megismerhetnék a képviselők is, hiszen ha ez a hatásvizsgálat nem történt meg, akkor az egy nagyon súlyos mulasztás, hiszen a várható hatások elemzése nélkül alkotott szabály azon túl, hogy jogsértő, még kártékony is, hiszen zavart idéz elő a jogrendszerben, amely az állami berendezkedés talapzata, illetve a társadalmunk alapja, ráadásul ebben a kérdésben súlyos hatásai lehetnek a határon túli, például az erdélyi magyar egyetemek számára. Tehát egy ilyen hatásvizsgálatnak, úgy érzem, mindenképpen el kellett volna készülnie, tehát várom a választ, hogy készült-e ilyen hatásvizsgálat.

A kormány kommunikációja szerint a jelenlegi módosítást az indokolja, hogy a CEU nem tetszik a jelenlegi kormánynak - ezt így lehetne egyszerűen megfogalmazni -, mert annak alapítója nem megfelelő személy, és őt, ahogy itt Bárándy képviselőtársam mondta, kikiáltották a patás ördögnek. Egy dolgot felejtenek el: ha Soros György a patás ördög, akkor mindazok az emberek, akiknek a tanulmányait Soros György fizette, akiket a pénzből Soros György kitanított, ördögfiókák ezek szerint, tehát Orbán Viktor is egy ilyen ördögfióka, és még a Fidesz-kormány jó pár prominens személyisége. S ha már ördögökről és démonokról beszélünk, ne felejtjük el, tisztelt képviselőtársaim, hogy annak idején a Kádár-rendszer sem szívelte ezt az embert és ennek az embernek a tevékenységét. S felmerül a kérdés: vajon a jelenlegi rendszer miért támadja a Kádár-korszaknál is ádázabban ezt az embert? Talán csak nem azért, mert a jelenlegi rendszer ugyanolyan vagy még rosszabb, mint a Kádár-rendszer volt? Ezek súlyos kérdések, amik fölmerülnek, hiszen ha az előttünk fekvő törvényjavaslatra tekintünk, meg kell állapítanunk, hogy minden bizonnyal a kérdésben rejlő feltételezés igaz: a mostani rendszer nem más, mint a Kádár-rendszer újjáélesztett paródiája.

Van még egy nagyon fontos kérdés egyébként ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan. Felmerül a kérdés, hogy mi indokolja, hogy egy évvel a választások előtt éppen egy ilyen marginális magánegyetem létezésének csip-csup ügyével foglalkozzon az Országgyűlés. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól.)* Ezt egyetlenegy dolog indokolja: az, hogy addig, amíg erről beszélgetünk, amíg erről az ügyről beszélünk, addig nem beszélünk azokról a fontos kérdésekről, amelyek jelen pillanatban Magyarországon ennél sokkal fontosabb és kardinálisabb kérdések. Nem beszélünk addig a kormány alkalmatlanságáról, nem beszélünk addig a fojtogató korrupcióról, nem beszélünk addig a mérhetetlen cinizmusról, ami jellemzi önöket, amivel az ország ügyeit intézik, és a mostani kérdés éppen ezért semmi más, mint figyelemelterelés, csak a politikai kommunikáció része. Önök egy politikai kommunikációt folytatnak, hogy ne a fontos kérdésekről beszéljünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanúgy, ahogy egyébként Bárándy Gergely is föltette a kérdést, én meg vagyok győződve arról, hogy nem mindenki ért egyet az ilyen jogalkotással, nem mindenki ért egyet az ilyen törvényekkel. Véleményem szerint a Fidesz padsoraiban is vannak nagyon sokan, akik esetleg úgy érzik, hogy ez nem megfelelő. De ez nemcsak arról szól, hogy önök mennyire tartanak pártfegyelmet. Arról is szól ez a kérdés, hogy önök mennyire kívánnak statisztálni ehhez az egész cirkuszhoz, és hogy mikor veszik végre észre, hogy egy újabb egypártrendszeri diktatúra kialakításában segédkeznek ezekkel a törvényekkel. Ezt kellene végiggondolniuk, ezt kellene jól megfontolniuk, és utána kellene eldönteni azt, hogy önök továbbra is asszisztálni kívánnak ezekhez a dolgokhoz vagy pedig nem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Fodor Gábor képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Magam is csatlakozni szeretnék az előttem szóló ellenzéki képviselőtársaim mondandójához, és szeretném leszögezni, hogy a magam részéről is azt gondolom, hogy önmagában egy abszurd és tulajdonképpen méltatlan helyzet az, hogy itt vagyunk a bizottságban, és erről a kérdéstről beszélünk. Azért tartom rendkívül méltatlannak, mert államtitkár úr is azzal kezdte a felvezetését, hogy 28 olyan intézményt vizsgáltak meg, amelyik külföldi diplomát is ad, illetve részben külföldi alapítású intézmény, s mondta elrettentésül közben, hogy voltak olyanok, amelyeknek a diplomakiadási színvonala egy OKJ-s képzésnek felel meg. Ez egyébként biztosan így van, én nem ismerem ennek a vizsgálatnak az eredményeit, készséggel elfogadom láthatatlanban, tudjuk, hogy milyen egzotikus dolgok tudnak megtörténni, azonban az abszurditás az, hogy azért álljon meg a menet, azért tudjunk különbséget tenni érték és nem érték között! Szóval nehogy azt gondolja már valaki, hogy a Közép-európai Egyetem képzése egy OKJ-s képzésnek felel meg! Nem lehet egy lapon emlegetni a Közép-európai Egyetemet a lóti-futi, nem tudom, milyen gyorstalpalókkal, amelyek, Isten tudja, hogy hol, külföldön jegyeztetik be magukat. Ha ezzel akarnak foglalkozni, akkor tessék ezzel foglalkozni! Ha a Közép-európai Egyetemmel akarnak foglalkozni, akkor tessék azzal illő tisztelettel foglalkozni!

A Közép-európai Egyetem Magyarország legjobb egyetemei közé tartozik, ezt mindenki tudja. Egy olyan egyetem, amely egyébként a világrangsorban, az olyan egyetemek között - ez ismert -, amelyek politológiával is foglalkoznak, a 42. helyen van a nemzetközi összehasonlításban. Tudjuk jól, hogy a magyar egyetemek, mondjuk, ELTE, Corvinus, Semmelweis, általában a 300-500. hely között vannak a nemzetközi rangsorokban. Tehát azért illik kellő tisztelettel figyelembe venni azt, hogy a Közép-európai Egyetem milyen értéket hozott létre itt Magyarországon. Nehogy már valaki egy lapra hozza az OKJ-s képzésekkel azt, ami a Közép-európai Egyetemen folyik! Mindannyiunknak büszkének kellene lenni arra, hogy itt van egy olyan egyetem, amely ezrével, tízezzel bocsátja ki azokat a hallgatókat, akik között szomszédos országok miniszterelnökei vannak, akik ide jártak a Közép-európai Egyetemre, szerte a világban, Közép-Kelet-Európában, Nyugat-Európában olyan emberek járnak ide, akik Magyarország jó hírét viszik a környező országokba; hát boldognak kellene lennünk, hogy van itt egy ilyen intézmény, amely amerikai diplomát ad ki!

Annak idején, 1995-ben, amikor művelődési és közoktatási miniszter voltam, én voltam az, aki engedélyt adtam a Közép-európai Egyetem működésére azért, mert akkor azt gondoltuk - és ez a várakozás, ha úgy tetszik, valóra is vált -, hogy egy olyan gondolkodásmódot, egy olyan formát, egy olyan színvonalat hoz a Közép-európai

Egyetem a magyar felsőoktatásba, amely megtermékenyítően hat; amely segít a tudományos életben, a felsőoktatási életben, abban, hogy színvonal-emelkedés legyen a magyar felsőoktatásban. Ez be is következett. Hiszen nagyon sok diák tanult itt, kiváló professzorok tanítottak itt, nagyon sokan jöttek ide előadni, és mint ahogy az előbb mondtam, a nemzetközi megítélésben is a Közép-európai Egyetem ma egy nevet jelent. Most hagyjuk is azokat a kérdéseket, hogy mennyi adót fizet egyébként a magyar költségvetésnek, mennyi munkahelyet - több mint 800 állást - teremtett a Közép-európai Egyetem, mennyi beruházás történt Magyarországon, ami mind a miénk egyébként, mindegy Magyarországon, Budapest gazdagodott. Tehát hatalmas tőke érkezett ide és befektetés történt a felsőoktatásba, ezek mind-mind a mi hasznaink, ha úgy tetszik, ezek mind-mind Magyarországot, az itt élő embereket, a magyar embereket gazdagították. Tehát mindannyiunknak az az érdeke, hogy ez az egyetem működjön.

Ha valaki egy szabályozással áll elő, vagy ne adj' isten, még egyszer hangsúlyozom, nem ismerem a kutatási eredményeket, de elfogadom, ismerve az államtitkár úr felkészültségét, és elfogadom azt, hogy tényleg küzdjünk azok ellen a csalók ellen, akik itt külföldi köntösbe öltözve valamiféle gyenge színvonalú diplomát akarnak kiadni, de még egyszer hangsúlyoznám: ez nem a Közép-európai Egyetem, ezt mindannyian tudjuk; az államtitkár úr az, aki a legjobban tudja ezt szerintem. Két különböző dolgot keverünk össze. Önmagában ezért mondom, hogy méltatlan és felháborító, hogy ezzel a kérdéssel kell itt foglalkoznunk.

Nyilvánvalóan a helyzet az, hogy természetesen politikai célok vannak mögötte. A politika persze önmagában nem csúnya dolog meg nem jó dolog, az egy tény, tehát nincs ilyen megítélése ennek a kérdésnek, hogy ez most csúnya vagy kevésbé csúnya, de egyébként azok miatt, amiket az előbb elmondtam, szerintem ez elfogadhatatlan, és akceptálhatatlan ez a politikai cél is, ugyanis az ország érdekét szolgálja a Közép-európai Egyetem, és én nem tudok olyan politikát támogatni, amely nem az ország érdekét szolgálja. Nem az ország érdekét szolgálja az ellene vezényelt támadás, mert pusztán rövid távú - ahogy Bárándy képviselő úr és Szilágyi képviselő úr is célzást tett erre - hatalomtechnikai manőverek ezek. Hiszen mindannyian tudjuk ezt a leckét, ezt nem is érdemes különösebben részletezni, hogy persze, mindig, állandóan felajzva kell lenni a szavazóbázisnak azért, hogy elmenjenek a szavazók, érezzék, hogy van ellenségkép, motiváltak legyenek; egy kormánypártnál nehéz őket motiválni, így kell motiválni, hogy mindig legyenek ellenségek.

Tudjuk, ez egy nagyon szomorú recept. Itt is megvannak az ízlésbeli határok, hogy meddig lehet elmenni. Miért kell ennek az áldozatává tenni a Közép-európai Egyetemet? Mi erre az indok? Hol van erre épkezláb magyarázat? Hol van erre egy tisztességes olyan mondat vagy bármi, hogy miért kell a Közép-európai Egyetemnek e szándéknak az áldozatává válnia, miközben az ország érdeke, Magyarország érdeke az, hogy legyen ilyen képzés, több is legyen ilyen; hogy legyen verseny? Nem véletlenül állnak ki sokan mellette. Tudjuk jól, hogy 17 Nobel-díjas írt, tízezzrel írnak Magyarországra tiltakozó petíciókat szerte a világból azok, akik itt tanultak vagy itt oktattak a Közép-európai Egyetemen. Kell ez Magyarországnak, megint ez a botrányos hírnév szerte a világban? Ezért? Azért szórakozzunk, mert néhányan OKJ-s szintű képzést produkálnak, és ezzel keverjük össze a Közép-európai Egyetemet? Ez egy teljes abszurditás. Tehát felháborító és méltatlan úgy, ahogy van, az egész. Az ország lejáratása lesz a vége megint ennek újfent, egy újabb kiadásban.

Közben látjuk azt, hogy Magyarországon is sikerült egységfrontot teremteni, mert mindenki, aki a felsőoktatásban mozog, függetlenül attól, hogy jobboldali, baloldali, liberális, egységesen áll fel és tiltakozik az ellen, ami itt folyik. Látom, itt vannak a szakkollégiumoknak a tiltakozásai, nemcsak a Bibó Szakkollégium, a

Széchenyi Szakkollégium, a Janus Pannonius Közgazdasági Szakkollégium, de a Szent Ignác Szakkollégium is, a Társadalomelméleti Kollégium is, mind-mind tiltakoznak az ellen, ami itt folyik. Sólyom László volt köztársasági elnök felháborodottan emeli fel a szavát és mondja azt, hogy alapvető érdekünk, hogy a működését folytassa a Közép-európai Egyetem. Tehát minden ember, aki Magyarországon a felsőoktatásban részt vett, ért ehhez a dologhoz, közel van hozzá, látva az egyetemeket, mind-mind fölemeli a szavát az ellen, ami itt folyik. Nem nagy ár ez azért, hogy próbáljuk egyszerűen a szavazóbázist hergelni azért, hogy mindig legyen ellenségkép? Erre mondom azt, hogy ez egy olyan politika, ami támogathatatlan, abszurd ár, elfogadhatatlan ár. Nem lehet az országot rombolni azért, hogy megtartsuk a hatalmat. Az egy normál politikai cél, hogy a hatalmat meg akarjuk tartani, de nem mindegy, hogy milyen áron. Ez az intelligencia kérdése. Ez a színvonal, ez az értékvilág kérdése, hogy milyen áron akarjuk megtartani. Ez elfogadhatatlan, ugyanis ez az ország érdekével szembemegy. És ez a válasz sajnos Bárándy alelnök úr kérdésére, hogy miért kell ezt keresztülverni pár nap alatt. Persze, ez is egy abszurdítás. Mi indokolja? Ezek szerint folyt háromnegyed éven keresztül egy vizsgálat, lezárult februárban, most két nap alatt gyorsan törvényt kell módosítani. Komolytalan az egész, úgy, ahogy van.

Tehát szerintem ez egy óriási szégyen, aminek a közepén ülünk itt, és tessék ezt komolyan venni a kormánypárti képviselők részéről is. Szerintem elfogadhatatlan egy ilyen támogatása. Nyilvánvalóan az ellenzékéből, gondolom, senki sem fogja ezt támogatni, én felháborítónak tartom, mondom, önmagát a témát, hogy erről kell beszélnünk, felháborító, vérlázító, ha úgy tetszik, az ország érdekeivel szembemenő, ami itt történik, és azt kérem a kormánypárti képviselőktől is, hogy tényleg a lelkiismeretükre hallgatva ne asszisztáljanak egy ilyen történethez. Tehát mi a magunk részéről semmit nem tudunk támogatni, amit itt elénk terjesztettek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert alelnök úr kért szót. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Mielőtt rátérnék arra, amiért eredetileg jelentkeztem - az államtitkár úr ismertetője után jelentkeztem -, azért javaslom, hogy a Jobbik itt elhangzott nyilatkozatát vessék össze a Jobbik alelnökének, Toroczka úrnak a nyilatkozatával, aki egyszerűen csak azt mondta, hogy nem gyáván finomkodni kell a CEU-val, hanem sóval behinteni a romjait - ezt mondta az alelnök úr.

Nyilván Szilágyi képviselő úr most mondhatja, hogy akkora nagy a demokrácia a Jobbikban, hogy ezt is elbírja, de ha esetleg Szilágyi Györgyöt nem győzte meg Fodor Gábor hozzászólása, mely szerint 1995-ben ő maga adott erre működési engedélyt, akkor talán hallgasson Toroczka Lászlóra. De nem ezért kértem szót, tisztelt bizottság.

Tisztelt Bizottság! A törvényjavaslat alapvetően egy rendezetlen helyzetet kíván orvosolni, egy rendezetlen helyzetet. Teljesen elfogadhatatlan és rendezetlen az a helyzet, hogy vannak olyan külföldi egyetemek Magyarországon, amelyeknek a hazájukban nincs egyetemi képzésük, tehát nem oktatnak a hazájukban, Magyarországon pedig azt a módszert alkalmazzák, hogy kettős jogi személyként működnek. Úgy működnek, hogy bejegyeztetnek egy magyar egyetemet, amely magyar felsőoktatási intézményként, magyar alapítású felsőoktatási intézményként működik, és egyébként a külföldön nem létező oktatási intézmény Magyarországon folytatott képzésére ad diplomát. A helyzet az, hogy a Közép-európai Egyetem nem érintett a törvénymódosítás által, mert a Közép-európai Egyetem nevű magyar felsőoktatási intézményt nem fogják érinteni ezek a módosítások.

Az igaz, hogy azoknak az egyetemeknek, amelyek nem külföldi állammal kötött államközi szerződés alapján működnek, és nem az Európai Gazdasági Térségből jöttek, ezt az államközi szerződést szorgalmazniuk kell a saját államuknál. De a Közép-európai Egyetem mint felsőoktatási intézmény eddig is volt és a jövőben is lesz. Ha valaki megnézi a nemzeti felsőoktatási törvény mellékletét, az felsorolja a felsőoktatási intézmények között a Közép-európai Egyetemet, és ezt senki nem módosítja, senki nem nyújtott be olyan módosítást, hogy azt töröljük ki onnan, tehát nem erről szól a törvényjavaslat. Azt én értem, hogy alkalmas ez az ügy arra, hogy egy politikai hisztériát keltsenek a kormány ellen, de egyébként jó lenne, ha érdemben azzal foglalkoznánk, ami be van elénk terjesztve, a törvényjavaslat szövegével foglalkoznánk.

Az, hogy a Közép-európai Egyetem úgy működik, ahogyan az előbb elmondtam, hogy gyakorlatilag kettős jogi identitással működik, egy választás volt a részükről, egy kialakított status quo volt, de a törvényjavaslatunk, amit a kormány benyújtott, és amit a kormánypárti képviselők támogatnak, nem érinti a felsőoktatási törvény mellékletében szereplő Közép-európai Egyetemet. Ez egy nagyon fontos alaptétel. Nem tudom, hogy érdemes-e ezt még tovább magyaráznom.

Az elképzelhető, hogy a CEU vezetőinek bizonyos erőfeszítéseket kell tenniük annak érdekében, hogy abban a formában, ahogyan eddig működtek, úgy működhessenek tovább. De ők döntöttek úgy, hogy két intézményt összevonnak, ez a kettő az egyben, hogy így mondjam. Kettő az egyben, így működik a Közép-európai Egyetem: magyar egyetemként ad képzést, és amerikai diplomát ad. Gyakorlatilag így működik. Ennek nem lehet akadálya akkor, ha egyébként megfelel a magyar jogszabályoknak, a magyar felsőoktatási jogszabályoknak.

De jelen pillanatban azt kell mondjam, hogy a magyar egyetemek számára hátrányos az a megkülönböztetés, hátrányos az a helyzet, hogy ők nem rendelkeznek olyan lehetőséggel, hogy egy külföldi egyetem diplomájával dúsítsák föl a saját egyetemi portfóliójukat, csak valamifajta együttműködés alapján, tehát egyetemközi együttműködés alapján működhet így. Elképzelhető, hogy Magyarországon olyan képzést folytatnak, amivel valamilyen külföldi egyetem diplomáját is meg lehet szerezni, ez elképzelhető, de vagy az államok között van ilyen megállapodás, vagy maguk között az intézmények között. De hogy egy egyetem a saját házában belül megcsinálja azt, hogy ő tulajdonképpen magyar is meg külföldi is, magyar diplomát is ad, meg külföldi diplomát is ad, ez így nincs rendben. Szerintem amely törvényjavaslat előttünk van, egyrészt nem jelenti a Közép-európai Egyetem ellehetetlenítését, másrészt nem lehet akadály, ha komolyan vesszük egymást, meg komolyan vesszük a felsőoktatási intézmények egymást, meg komolyan vesszük az államok egymást, és az államok megállapodnak erről a működési modellről.

Én nem tartom kizártnak azt, hogy tudják pótolni ezt a hiányosságot, de a magyar felsőoktatási intézmények érdekében mégiscsak azt gondolom, hogy tisztába kellene tenni azt, hogy hogyan működhetnek külföldi egyetemek Magyarországon. Enyhén szólva is az, amit az államtitkár úr elmondott, azt mutatja, hogy rendezetlen volt a jogi helyzet. Rendezetlen volt a jogi helyzet, tulajdonképpen ahány intézmény, annyiféle jogi feltételekkel működött. Az, hogy a kormány ezen változtatni szeretne, szerintem nem kifogásolható. Az, hogy éppen az egyik legnagyobb külföldi magyar egyetemnek nehézséget okoz - hangsúlyozom, ezt elismerem, hogy nehézséget okoz -, hogy bizonyos képzéseket vagy bizonyos, hogy mondjam, okiratokat módosítsanak, és bizonyos erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy továbbra is tudjanak Magyarországon amerikai diplomát adni, ehhez kell valami többlet is, valóban. De ez így egyébként a hallgatók becsapása volt, a felsőoktatási intézmények közötti verseny

teljesen torzította, és azt gondolom, hogy ezt a kormány sem nézheti szóttlanul, még akkor is, ha akár több mint két évtizede így van ez a helyzet.

Összefoglalva: aki félti a Közép-európai Egyetemet, annak nem kell félnie, mert a Közép-európai Egyetem nevű magyar felsőoktatási intézmény a jövőben is létezni fog, és ez a módosítás nem érinti. Aki pedig félti a CEU-t, annak javasolom, hogy meg kell próbálnia rábírnai a CEU vezetőit, hogy a saját kormányuknál lobbizzanak annak érdekében, hogy álljanak szóba a magyar kormánnyal, és kössék meg a megfelelő megállapodásokat. Szerintem ennyi a történet, és semmi más, hogy mondjam, mögöttes szándékot nem érdemes ebbe belegondolni, még akkor is, mondom, ha egy politikai hisztériakeltésre alkalmas ez a történet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Burány Sándor képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Attól tartok, hogy Répássy alelnök úr úgy járt, mint az az úrvezető, aki azt tapasztalja, hogy az összes többi autós megőrült, mert az összes szembejön a sztrádán. Mindenki, aki ezt a jogszabályt figyelmesen elolvasta Magyarországon és egyébként az egész világon, azonos következtetésre jutott: a kormánynak útjában áll a CEU, és el akarja lehetetleníteni, be akarja zárni. *(Közbeszólás a fideszes képviselők köréből: Hány milliárd vélemény?)* Elég sok. Képviselőtársam tudományos fokozatát nem ismerem, de itt az előbb elhangzott, hogy 17 Nobel-díjas közgazdász, számos egyetem és intézmény. Én láttam egy térképet, ami pontosan mutatja a világban, hogy hány helyen tiltakoztak az önök jogszabálytervezete ellen - ha már csak így beszél -, mindenesetre nagyon sokan, és nagyon komoly vélemények vannak.

Az egyszerűen képtelen érv, hogy ez egy versenyelőny, hogy amerikai diplomát adnak. Magyarországon a legjobb egyetemeknél olyan túljelentkezés van, hogy óriási trauma minden évben a ponthatárok kihirdetése egy rakás család számára. Tehát nem fenyeget az a veszély, hogy a magyarországi egyetemek kiüresednek, mert van egy, amelyik amerikai diplomát is ad. Nézzék meg a túljelentkezési számokat: minden jó magyar egyetemre - mert szerencsére azért nem csak a CEU jó Magyarországon - komoly túljelentkezés van, és nagyon nehéz a bejutás.

Egyébként önmagában az, hogy amerikai diplomát ad, még semmilyen garanciát nem jelent a minőségre, tucatnyi amerikai egyetem van, amelyik Amerikában működik, amerikai diplomát ad, és sehol nem jegyzik a tudományos világban, mert egyszerűen nem elég jó az ott szerzett diplomák minősége. Vannak Amerikában egyetemek, ahol háromezer dollár a tandíj egy szemeszterre, és van, ahol harmincezer dollár, és a diploma értéke nagyjából pontosan ki is fejezi az oktatási színvonalbeli különbséget, mert ahol harmincezer dollár a tandíj - ezek kilencvenes évek végi árak, akkor ismerkedtem ezzel a rendszerrel -, ott, mondjuk, csak a közgazdasági fakultáson öt Nobel-díjas közgazdász tanít; ott meg, ahol háromezer dollár a tandíj, egy sem. Tehát az, hogy amerikai diplomát is adnak, egyáltalán nem jelent önmagában rangot, szeretném mondani. Az jelent rangot, hogy az egyetem hol van a rangsorban. S itt elhangzott, hogy olyan komoly helyen van a világ rangsorában a CEU mint egyetem, ami egyébként kiemeli a magyarországi egyetemek közül. Hál' istennek más egyetemek is rajta vannak ezen a térképen - hogy ezt a kifejezést használjam -, de ilyen jó helyen nagyon kevés magyar egyetem van, vagy egy sincs. Ez egy rang. Ennek a diplomának, amit ott szereznek a tanulók, van értéke. De önöknek ez valami miatt az útjukban áll, és meg akarják szüntetni. Nem versenyelőny! A dögöljön meg a szomszéd tehene effektus alapján be akarják zárni Magyarország egyik, ha nem a legjobb egyetemét, mert valami miatt csípi a szemüket. De ezzel nem lesz jobb a többi egyetem helyzete.

Ezt komolyan gondolják? Ezzel azoknak a diákoknak a helyzete lesz rosszabb, akik ott tanulnak vagy tanulhatnának.

Nem véletlen a világméretű felháborodás és egyébként a magyar felháborodás sem. A Fidesz folyamatosan feszegeti a határokat, és lépi át. Zsinórban hozott be törvényeket a magyar Országgyűlésbe, amiben a gazdasági élet szereplői közötti vitát el akarja dönteni, ahol személyre szabottan kedvenc vállalkozókra, vállalkozásokra írnak törvényeket, hogy kedvezőbb helyzetbe hozzák őket - Andy Vajnára utalok, de többet is mondhatnék -, ahol egyébként a vetélytársakat szintén törvénymódosításokkal hozzák lehetlenebb helyzetbe, hogy versenyhátrányba kerüljenek.

Aztán mentek tovább, feszegetették tovább a határokat: a gazdaságban alkalmazott módszerek már nem voltak elegendőek, ugyanezt bevezették a média világába is. Gazdasági eszközökkel, a kormányhirdetések odaítélésével vagy nem odaítélésével hoznak lehetetlen helyzetbe vagy rossz anyagi helyzetbe független médiumokat, hogy aztán egy tollvonással bezsebeljék őket, a megyei lapokkal együtt, ahogy ezt tették a Népszabadság esetében.

Emellett persze egyéb más vonalon is sikerült éppen a már előbb említett Andy Vajna révén médiát vásárolniuk, egyébként Magyarországon adott hitelből, tényleg egy jó üzlet, médiafölény és a közvetve a kormány által biztosított hitelekkel megvásárolható médiafölény és a vetélytársak eltüntetése, a független újságok, független szerkesztőségek ellehetetlenítése. Most újabb határt léptek át. *(Balla György közbeszól.)* Ez tényleg nem vicces, képviselőtársam, ez szégyenletes. Ez szégyenletes! *(Balla György: A Népszabadság mint független...)* Majd kérjen szót az elnök úrtól. Bírom ezt a stílust, majd én is meg fogom tenni, ha ön beszél, semmi akadály egyébként, képviselő úr. *(Balla György: Bocsánat, képviselő úr, ön szólt be először nekem, hogy én mit csináljak itt, én addig meg sem szólaltam.)* Pontosan. Azt gondolom, hogy amit önök csinálnak, ha önök a szavazataikat ehhez adják, az szégyenletes, képviselő úr, ez a véleményem róla. Mert ez egy újabb határnak az átlépése, most már nem a gazdaságon belüli erőviszonyokról van szó, azok átalakítása speciális, egyedi törvényalkotással, két nap alatt átvert törvényjavaslatok által, már nem a médiaviszonyok átalakítása hasonló módszerekkel, hanem a tudományos élet megváltoztatása, a független tudományos műhelyek, az egyetemek működéskébe való közvetlen beavatkozás szintén a törvényalkotás módszerével - ez egy újabb határ. És ha önök ezt a határt átlélik, igen, az szégyenletes lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vejkey Imre képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Bizottság! Nagyon sok mindent lehetett hallani most az ülésen, én csak tiszta vizet szeretnék önteni a pohárba abból a szempontból, hogy hallottuk azt, hogy CEU, meg hallottuk azt, hogy Közép-európai Egyetem. Tudni kell, hogy a CEU New York államban bejegyzett egyetem, olyan egyetem, amelynek sem oktatója, sem hallgatója nincs. A Közép-európai Egyetem pedig Magyarországon, a magyar törvények alapján bejegyzett egyetem. Egy magyar egyetem. Ennek alapján ezen törvényjavaslat, ami előttünk van, a Magyarországon bejegyzett Közép-európai Egyetemet semmilyen szinten nem érinti. Amit érinthet, az maga a CEU. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Répássy képviselő úrnak mondanám, hogy tőlünk azért nagyon-nagyon messze áll ám Soros György és az ő szellemisége, önökhöz egy kicsit közelebb állt annak idején, tehát majd nézze meg a Fidesz történelmét (*Balla György közbeszól.*), és akkor majd rájön, hogy a liberalizmus és Orbán Viktor mennyire volt közel Soros Györgyhez az elmúlt időszakban. Tehát tőlünk messze áll.

Én azt próbáltam elmondani, de úgy látszik, hogy akkor nem értették meg, hogy egy állítólag magát nemzetinek valló kormánynak, mint amilyenek önök, nem szabad nem mindent mérlegelni azelőtt, mielőtt megkezd egy harcot, és mielőtt ilyen törvényeket próbál meg elfogadtatni. Hiszen önöknek az én véleményem szerint, ha nemzeti kormány lennének, akkor figyelembe kellett volna venniük, hogy vajon mennyire lesz ez hivatkozási alap, mondjuk, akár a román kormánynak, mennyire lesz ez magas labda az erdélyi magyar egyetem esetében, ha ezt a törvényjavaslatot így, ahogy van, elfogadtatják. Azért ez egy nagyon fontos kérdés.

Tehát még egyszer mondom: fölládozni és egyáltalán lehetőséget adni és veszélyeztetni ezeknek az egyetemeknek a működését csupán azért, mert önök vagy meg vannak sértődve, az ördögfióka megsértődött az ördögre, a patás ördögre, vagy pedig - ahogy Répássy képviselő úr itt egy kicsit, ha jól hallottam, el is szólta magát - meg vannak sértődve az amerikai kormányra, hogy nem állt szóba a magyar kormánnyal, és nem volt hajlandó eddig még az új amerikai elnök Orbán Viktort fogadni, mert, ugye, ön azt mondta, hogy ha valaki meg akarja menteni a CEU-t, akkor forduljon az amerikai kormányhoz, hogy végre üljön le tárgyalni a magyar kormánnyal; ha leülne tárgyalni a magyar kormánnyal az amerikai kormány, akkor onnantól kezdve lehet, hogy visszavonnák ezt a törvényt? Tehát sértődöttségből és minden egyéb másból kockáztatni, mondjuk, az erdélyi magyar egyetemek sorsát, véleményem szerint ez nem egy nemzeti gondolkodásmód. Én úgy érzem, hogy önök ezeket a dolgokat nem mérlegelték kellő súllyal, ezt próbáltam elmondani, erre próbáltam utalni, de úgy néz ki, hogy akkor nem értették meg. És még egyszer mondom, nagyon sok embertől érhetik a Jobbikot különböző vádak, de azért olyanoktól, akik az SZDSZ ifjúsági szervezeteként működtek, olyanoktól, akiknél Orbán Viktor mint a Liberális Internacionálé alelnöke működött, azoktól ne érjen már minket az a vád, hogy mi vagyunk liberális gondolkodásúak és nekünk lenne közünk a liberalizmushoz. Akinek volt köze valamikor és nagyon szorosán a liberalizmushoz és Soros Györgyhez, azt a pártot úgy hívták, hogy Fidesz.

ELNÖK: Bocsánat, most érdemi felszólalásra jelentkezem én is, és nem akartam én ezt megtenni, de miután másodszor hallgatom végig Szilágyi képviselőtársamnak a súlyos tévedését, ezért jelzem, hogy elsőre is megértettük. Tehát idehozni a Sapientia Egyetemet, az erdélyi magyar egyetemet vagy bármelyik más, a határon kívül működő magyar egyetemet, az azért egészen alapvető tévedés, mert az azt mutatja, hogy nem mi nem értettük meg a képviselőtársam felszólalását, hanem a képviselőtársam vagy a Jobbik nem értette meg ezt a törvényt.

Ugyanis a Sapientia egy román bejegyzésű alapítvány, ennek megfelelően román akkreditációval rendelkezik. Ha annak a képviselő úr a párját keresi, akkor az a Közép-európai Egyetem, amit ez a törvény nem érint. Tehát természetesen lehet vitatkozni arról, hogy helyes-e az, ha egy oktatási intézmény nem az alapítása és akkreditációja szerinti országban folytat kizárólagosan képzést, ez a CEU, és ezt érinti a törvényjavaslat, de ezzel bármilyen összefüggésbe hozni a Sapientia Egyetemet, azt kell mondanom, olyan egészen alapvető értetlenség vagy szándékos megtévesztési kísérlet, hogy értetlenül állok előtte. Nincs hasonlóság - körte meg alma. Az egyik egy ott

bejegyzett alapítványnak az ott akkreditált felsőoktatási intézménye, aminek a párja bármelyik magyar egyetem, az ELTE, a Közép-európai Egyetem, míg a CEU egy az Egyesült Államokban bejegyzett, az Egyesült Államok egyik akkreditációs szervezete által akkreditált egyetem, amely ott nem folytat képzést, csak Magyarországon. A kettőnek nincs köze egymáshoz.

Tehát én értem azt, hogy a Jobbiknak végtelenül kínos, hogy Soros egyeteme mellett áll ki, ráadásul súlyos vita van a párton belül, hiszen Répássy képviselőtársam nem az ön véleményét kérdezte újra, hanem a saját alelnökének a véleményével szembesítette, ami olyan mértékben radikális, hogy annál radikálisabb már nem lehet, míg önök most itt elítélik ezt az eljárást. Tehát én ezt értem, amiről vita van, csak azt kérem, hogy ezért a határon túli magyar egyetemeket ebbe a vitába ne hozzák be, mert az kizárólag az önök felelőtlensége, hiszen semmilyen hasonlóság nincs a két eset között.

Fodor Gábor képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy csak egy rövid gondolat erejéig a vitában elhangzottak kapcsán azért hadd említsem meg, hogy annak idején, amikor létrejött a Közép-európai Egyetem, mert érdemes ezt felidézni, nyilván sokan vannak a teremben, akik nem emlékeznek erre, ez a '80-as években nőtte ki magát egy úgynevezett dubrovniki nyári szemináriumról, ahova Közép-Európából jártak különböző komoly és rendkívül komoly felkészültséggel rendelkező gondolkodók. A '80-as évek második feléről, tehát a rendszerváltás és a kommunista rendszer összeomlása előtti időszakról van szó. Ebből nőtte ki magát az a gondolat, hogy a közép-európai térségben kellene egy olyan egyetemet létrehozni, ahol angol nyelven, a közép-európaiak számára, a közép-európai identitást megőrzendő, a világ legjelentősebb professzorait idecsalogató, színvonalas képzés folyik, és olyan diplomát ad ki, amelyet máshol is, a világ bármely táján elismernek, többek között az Egyesült Államokban is. Ez volt az alapgondolat, így jött létre a Közép-európai Egyetem. Nagyszerű gondolat. Csodálatos dolog, hogy Magyarország ad otthont ennek az intézménynek.

Az eredeti elképzelés az volt, hogy három fakultással jön ez létre: Pozsonyban, Prágában, Budapesten, különböző okok miatt, részben azért, mert Szlovákiában akkor a nacionalisták kerültek kormányra, részben azért, mert Prágában technikai okok voltak, ott egy épületprobléma volt, amit nem lehetett éveken keresztül megoldani, emiatt végül úgy alakult, hogy Budapesten - csodás dolog egyébként - jött létre az egész.

Nagyszerű dolog! A sors adománya nekünk! Több ezren, mint mondtam, tízezren jártak ide különböző országokból, tehát alapvetően a közép-európai országokból, Romániából, Lengyelországból, Szlovákiából, Csehországból, a volt szovjet birodalom országaiból diákok, a Balkánról. És mint említettem, a politikai élet és a gazdasági élet legjelentősebb funkcióiba és területein helyezkednek el azok a diákok, akik idejártak. Nagyszerű! Nagyszerű, hogy ők Budapestről viszik el az ország jó hírét. Olyan végtelenül értelmetlen dolog ez a hadakozás a Közép-európai Egyetemmel szemben! Végtelenül értelmetlen, és mint mondtam, méltatlan is.

No, Répássy Róbert alelnök úr felszólalására, engedjék meg, hogy néhány elemben hadd reagáljak. Egyfelől említette Répássy alelnök úr azt, hogy amerikai diplomáért jönnek ide, és ez számára mint pejoratív értelem tűnt fel a felszólalásában. *(Dr. Répássy Róbert: Azt mondtam, hogy versenyelőny a többiekkel szemben.)* Én ezt teljesen pozitív dolognak tartom. Hát ez volt a célja, megjegyzem, az egész Közép-

európai Egyetemnek ez a lényege! Az a lényege, azért van - ahogy Gulyás elnök úr is említette, Répássy alelnök úr is beszélt most erről - kettős identitás, tehát van Közép-európai Egyetem és van CEU. Ez a lényege ennek a kettős identitásnak. Pont ezért jött létre az egész egyetem, hiszen ezzel tud amerikai diplomát és magyar diplomát is adni. Ez a lényege az egész dolognak! Ezért nagyszerű, ezért jönnek ide a hallgatók, ezért népszerű, ezért van ilyen borzasztóan kelendő ázsíója, ha úgy tetszik, az egész Közép-európai Egyetemnek Közép-Európában és szerte a világon. Ez adja a sármját, ez adja a piacon eladhatóságát. Ez benne a lényeg, ha úgy tetszik.

Másfelől nem az a helyzet, amit Répássy alelnök úr mond, hogy nem felel meg a szabályoknak - dehogynem! Megfelel a szabályoknak, abszolút szabályszerűen működik. Biztosan lehet persze mindenhol találni pár piszlicsáré problémát, de a szabályoknak megfelel. Az a probléma, hogy a most élénk terjesztett törvényjavaslatnak nem fog megfelelni, ez a probléma! Az eddigi szabályoknak megfelelt, teljes egészében szabályszerűen működik. Hanem a tervezetnek nem fog megfelelni, ezért vitatkozunk, ezért harcolunk, ezért küzdünk. Ezért ostobaság, ezért bosszú az egész! Eddig teljes egészében megfelelt, hangsúlyozom; persze biztos, mindenhol lehet, nincs egyetlen magyar felsőoktatási intézmény, ahol ne lehetne problémákat találni, ha nagyítóval nézzük, de ezek nem lényeges kérdések, azt gondolom.

A hallgatók becsapását említette még alelnök úr. Hát, nem hiszem, hogy találkozott olyan hallgatóval, aki panaszkodott volna, hogy becsapták a Közép-európai Egyetemen! Én azt látom, magam is tanítván az egyetemen, hogy a diákoknál óriási ázsíója van a Közép-európai Egyetemnek. A legtehetségesebb diákok is mind arra törekednek, hogy egyébként egy magyar egyetemi diploma, a valamilyen szintű diploma megszerzése után a Közép-európai Egyetemre menjenek tovább. Komoly ázsíója van, és ezt nemcsak a diákok körében tapasztaljuk, hanem mint mondtam, a nemzetközi felmérések is mutatják. Ezért továbbra is fenntartom ezt a véleményemet: teljességében méltatlan és hibás ez a törekvés.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy alelnök úr kért szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Amikor Répássy képviselő úr az első fölszólalásával élt, erre szeretnék én is egypár reakciót tenni.

Az egyik, csak visszautalásképpen tisztelt alelnöktársamnak: ön nem lát abban semmi furcsaságot, hogy most, tényleg majdnem harminc év után kerül elő ez a probléma, akkor, amikor önök éppen sorosgyörgyöznek? Ennek az egyetemnek véletlenül az alapítója pont ő. Micsoda véletlen egybeesés! Milyen érdekes! Ugye, nem gondolja komolyan, hogy ez véletlen?! És akkor menjünk bele kicsit bővebben persze ezekbe az érvekbe, de azért a kiindulópontja mindennek ez, hogy önöket vajon mi motiválta arra, hogy ezt a törvényjavaslatot benyújtsák. Az pedig ennyire egyszerű.

De persze vannak itt olyan érvek is, amelyek, azt gondolom, ezt továbberosítik. Először is, ismerjük már az önök paneljeit, hét év alatt sikerült ezt kitapasztalni, a bűnbakkereséstől kezdve sok minden másig, de ilyen paneljük önöknek az is - most hallottam itt bekiabálások szintjén is, meg a fölszólalások szintjén is -, hogy vannak nyilván a hazaárulók, akik Magyarország érdekei ellen kívánnak tenni, és azokat az egyébként tekintélyes embereket, akikre önök egyébként rosszat nehezen tudnának mondani, meg elfogultsággal nehezen tudnák őket vádolni, azokat nyilván megtévesztették. Ez volt annak idején, én nagyon jól emlékszem, pontosan ugyanez volt a retorikájuk a Velencei Bizottság esetén, hogy itt Magyarországon a magyar

liberális meg baloldali pártok megtévesztették a Velencei Bizottságot, és azért írnak olyanokat, mint amiket leírtak. Ugyanezt mondták az Európai Bizottságra, ugyanezt mondták az Európa Tanácsra, a monitoring bizottságra, és még sorolhatnám; de mondhatnék magyar közéleti szereplőket is, akiket természetesen rendkívül könnyű volt megtéveszteni.

Ugyanezt gondolom most is. Picit legyenek már józanok, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim! Komolyan gondolják önök azt, hogy mondjuk, megvezethető egy ilyen témában a Magyar Tudományos Akadémia elnöke?! Vagy komolyan gondolják azt, hogy megvezethető az összes kollégium, szakkollégium, amelyik itt fölemelte a hangját? Vagy komolyan gondolják önök, hogy mondjuk, az Oxfordi Egyetem alkancellárja képtelen felsőoktatási struktúrák között különbséget tenni? Mert hát, ugye, ezek az emberek fölszólaltak. Vagy komolyan gondolják azt, hogy a Princeton Egyetem felső vezetője vagy az Osztrák Tudományos Akadémia vagy a Cambridge University vagy a Max Planck Institute, ezek mind megtévesztett emberek, mind hülyék, mind ostobák, és nem értik azt, hogy itt mi a probléma?! Na, ne vicceljenek már! Ezek az emberek emelték föl ugyanis a szavukat, a mellett a néhány Nobel-díjas tudós és egyetemi professzor mellett, akiket egyébként említett Burány képviselőtársam is. Mert ezek az emberek biztosan nem értenek az oktatáshoz. Biztosan rendkívüli újdonság a számukra az, hogy egyes egyetemeknek az oktatási tevékenysége nem csak házon belül, hanem külföldön is folyik. (*Balla György: Pont hogy házon belül nem folyik!*) Nyilván egy Oxford Universitynek vagy egy Cambridge-nek ez rendkívül nagy újdonság, hogy egyébként vannak más struktúrák is, mint hogy egy magyar egyetem Magyarországon működik vagy egy angol Angliában. Na, ne hülyéskedjenek már, tisztelt képviselőtársaim! Szóval, én azt gondolom, azért bizonyos érveket nem érdemes pufogatni, mert ez már a nevetséges és a groteszk kategóriája.

Másrészt még két gondolat. Az egyik: államtitkár úr, a kormány egyeztetett a CEU-val? Csak szeretném megkérdezni. Ugyanis normális államokban, ha egy ilyen probléma fölvetődik, és megoldást szeretne ebben a kormány, akkor az a szokás - nem? -, hogy először leül, aztán beszélget azzal, akit ez érint. Ugyanis azt még nem vitatta ön sem, államtitkár úr, meg senki itt a teremben, hogy a CEU minőségi képzést nyújt. Nem vitatta senki azt, hogy a világ egyik legjobb egyetemeként tartják számon. Azt sem vitatta senki, hogy egyébként Magyarországnak haszna származik abból, hogy itt diákok tanulnak ezen az egyetemen. Ha ezek a kiindulópontok igazak, akkor nem az lett volna a minimum, hogy a kormány azt mondja, hogy tisztelt egyetemi vezetés, fölfedeztünk itt egy problémát a jogi szabályozásban, próbáljuk ezt megoldani, önöknek mi az álláspontjuk? Nem az a normális, államtitkár úr, hogy ilyenkor, amellet, hogy egyébként egyeztetnek, ha már egyébként 27 évig ez így működött - 27 évig! -, akkor még adnak egy kis laufot, egy kis időt arra, hogy ezeket a problémákat megoldják, és nem kettő nap alatt akarják áterőltetni a parlamenten azt a törvényjavaslatot, ami egyébként egy pillanatnyi laufot nem ad az egyetemnek, hanem gyakorlatilag el kívánja vágni a működését? Nem az volna a normális, hogy leülnek egyeztetni? Hogy megbeszéljük azt, hogy hogyan lehetne ezt a magyar kormány számára is és az egyetem számára is előnyösen rendezni?

Azt gondolom, nem véletlen, hogy ez nem így történt, és ennek nem szakmai okai vannak, nem hanyagság az oka, hanem egész egyszerűen az a politikai szándék, ami ezt a törvényt motiválja, és amiről már eleget beszéltünk itt a bizottságban.

A másik, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha önöket a felsőoktatás iránti elkötelezettség motiválná - és most annyiféle egyetemet említettek itt Magyarországon, hogy talán egy kezem sem elég arra, hogy megszámloljam, nemcsak a mai vitában, hanem úgy általában, hogy milyen jó magyar egyetemek vannak. Igazuk van, én is így

gondolom. Csak mondjuk, amikor a pécsi egyetem jogi karán 350-ről 70-re csökken a hallgatói összlétszám azért, mert egyébként a támogatását megszüntetik ennek - államtitkár úr, ez konkrétan így van! A pécsi egyetem jogi karán ez így van. Nem tudom, az orvosin hogyan van vagy a műszakin, azt nem tudom, de a jogi karon így van: drasztikusan csökken a hallgatói létszám, drasztikusan! Önköltségi képzésre lehet gyakorlatilag csak beiratkozni! Csak! Mert önök nem támogatják! Ezzel szemben milliárdokat ölnek bele egyetlen központi egyetembe, az NKE-be! Milliárdokat! Kutatás-fejlesztésre ez az egyetlen egyetem annyit kap, ami többszöröse annak, mint az összes többi. Hogy az NKE nem győz már építkezni, nem győzi a bővítést lekövetni intézményi fejlesztéssel. És miért? Mert ez a kormány felügyelete alatt álló egyetem. Könnyebb beleszólni.

Magyarán, én azt akarom ebből kihozni, hogy az oktatás területén is önök ugyanúgy centralizálnak, központosítanak, és megpróbálják - megpróbálják, elég nehezen megy, hál' istennek - az agyukat mosni, és egyfajta értékrendet és gondolkodást erőltetni a tudomány területén is. Erről szól egyébként az az oktatási intézmény is, amire a jegybank ad milliárdokat Kecskeméten - ott meg majd a matolcsyizmust oktatják. Szóval, ezt nem lehet csinálni! És azt gondolom, ez a másik ok, ami miatt a CEU megszüntetése elképesztő dolog. Egyrészt azért, mert hogy egy személyes leszámoló hadjáratnak esik áldozatául az egyetem, másrészt azért, hogy egy olyan egyetemet, ahol nem lehetnek arról meggyőződve, hogy az önök értékrendjét oktatják, azt akkor be kell szántani. Ez nem megy! És ha önök tényleg elkötelezettek lennének a tudomány és a tudományszabadság iránt és a magyar egyetemek iránt, akkor támogatnának olyan javaslatokat, amelyek mondjuk, az NKE-től máshova is csoportosítanak pénzeket. Vagy nem támogatták volna az egyetemi autonómiát súlyosan sértő kancellári rendszernek a bevezetését. És még sorolhatnám.

Úgyhogy most arra hivatkozni, hogy a magyar egyetemek milyen jók, és ezzel szemben a CEU meg... - én azt gondolom, egy rendkívül álszent magatartás önöktől. S utoljára, még egyszer visszautalva erre: csakhogy ezzel a javaslattal nem ez a probléma, hanem az a politikai motiváció, ami miatt ezt benyújtották. Köszönöm.

ELNÖK: Répássy alelnök úr, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Bizottság! Én nem akarok mindenre válaszolni, amit felvetett Bárándy Gergely; úgy gondolom, az államtitkár úr a számokat el fogja majd mondani, és láttam a reakcióit, hogy nagyon nem értett egyet Bárándy Gergely számadataival.

Én arra akarok reagálni, amit Bárándy Gergely úgy mondott, hogy megszünteti ez a törvény a Közép-európai Egyetemet. Ezt minden hozzászóló, legalábbis, azt gondolom, aki ismeri a törvényjavaslatot, elmondta, elismerte, hogy a Közép-európai Egyetemet nem érinti a törvényjavaslat. *(Dr. Bárándy Gergely: Én mindvégig a CEU-ról beszéltem!)* Az úgynevezett CEU nevű amerikai intézményt érintheti. De mivel az oktatás pillanatnyilag ennek a két jogi személynek a keretében zajlik, ezért nem fog megszűnni az oktatás; és egyébként azt is pótolni lehet, amit a törvényjavaslat szerintünk helyesen és méltányosan előír, hogy egy külföldi egyetem magyarországi működéséről állapotodjanak meg a kormányok. Ez az a szint, amit a CEU-nak meg kell ugornia.

Az meg egy másik kérdés, valóban, hogy egyetem-e az, amely az anyaországában nem folytat egyetemi oktatást, csak külföldön folytat egyetemi oktatást. Ez egy más kérdés, de szerintem ez egy akkreditációs probléma.

Tehát még egyszer, arra szerettem volna reagálni, hogy nem felel meg a valóságnak, hogy megszűnik a Közép-európai Egyetem. Ezért én azt állítom - és akkor itt térnék rá arra a kritikára, hogy ugye, nem gondoljuk, hogy az a sok külföldi tudós meg minden ember nem tud olvasni vagy nem ismeri ezt a javaslatot -, most már figyelem, az elmúlt napokban figyeltem, hogy mit kommunikál a CEU vezetősége, és csak nagyon lassan voltak hajlandóak elismerni ezt a kettős jogi identitást. Nagyon lassan voltak hajlandóak kibontani az igazságnak minden részletét, mert kezdettől fogva azt állították, hogy nekik végük, meg fog szűnni a Közép-európai Egyetem. De ez egyáltalán nem igaz. És könnyen el tudom hinni, hogy az a sok tiltakozó, azoknak egy része csak a mondat első felét hallotta, a másik felét nem hallotta, mert azt napokkal később ismerte el a CEU. A képviselői postaládánkban most már találkoztunk a CEU rektorhelyettesének a levelével. Ebben már körültekintően le van írva a jogi helyzet; mindenkinek ajánlom a figyelmébe. És abból kiderül az, amit mondtunk, hogy ez teljesen úgy van, ahogy mondtuk: valóban, két jogi személyről beszélünk, egy amerikai jogi személyről és egy magyar jogi személyről, két felsőoktatási intézményről.

Rendet akar tenni ez a törvényjavaslat ebben az egészben. És még egyszer mondom, nem azt akarja, hogy holnap zárják be, hanem azt akarja, hogy teljesítse azokat a normális feltételeket, amelyeket egyébként egy külföldi felsőoktatási intézménynek kellene teljesíteni.

Az, hogy miért alakult így - mert Fodor Gábor azt mondta, hogy nem a jelenlegi törvényeknek nem felelnek meg, hanem majd a módosításnak nem fognak megfelelni. Elnézést kérek, Fodor Gábor képviselő úr, de hát önnek nálam biztosan nagyobb felelőssége van abban, hogy miért így alakult a helyzet. Önnek nagyobb felelőssége van ebben; az csak a dolog pikantériája, hogy ön még oktat is azon az egyetemen, amelyet szerintünk nem helyesen engedélyezett. Most akkor finoman így mondom, hogy szerintünk nem a Közép-európai Egyetem megalapításával van a probléma, hanem ezzel a jogi konstrukcióval. Ugye, amikor hivatalban volt, akkor valahogy ezt a jogi konstrukciót nem kifogásolta.

És én egyébként nem pejoratív értelemben, hanem pusztán tény szerint állapítottam meg, hogy amerikai diplomát ad. Egyébként érdekes vita volt Burány Sándor és Fodor Gábor között abban, hogy vajon ez most előny vagy hátrány. Burány Sándor azt fejtegette, hogy ez nem olyan nagy dolog, sokféle amerikai diploma létezik, mondta Burány Sándor. Fodor Gábor meg azt mondta, hogy éppen ezért jönnek ide, ez a lényege a dolognak. Úgyhogy azért érdekesek ezek a finomságok, különösen az önök szájából, akik koalíciós partnerként egyengették ennek az egyetemnek a sorsát.

Összefoglalva: a törvényjavaslat nem szünteti meg a Közép-európai Egyetemet. Aki mást állít, az hazudik; az hazudik, nem szűnik meg a Közép-európai Egyetem a törvényjavaslat által. A CEU-nak pedig bizonyos erőfeszítéseket kell tennie a saját államában azért, hogy ha ugyanebben a formában akarja folytatni az oktatást, akkor folytassa. Folytathatja egyébként abban a formában is, ahogyan a magyar jogszabályoknak megfelel, tehát a magyar jogi személy magyar felsőoktatási intézményként is folytathatja. Azt nem kérdezte még meg senki, de azoktól, akik láthatóan a CEU mellett kiállnak, kérdezzék már meg, hogy és azzal mi lenne a probléma, ha a magyar elnevezésű Közép-európai Egyetemen kellene folytatniuk a tevékenységüket. Mi lenne ezzel a probléma? Ja, hogy nem adna amerikai diplomát! Azt értjük. Ezt a problémát értjük. Csak ugye, itt mondtam azt, hogy a törvényjavaslat nem tesz mást, mint rendbe teszi ezt az egész helyzetet, hogy kiadhat-e amerikai diplomát, vagy kiadhat-e egyáltalán egy külföldi egyetem egyetemi diplomát Magyarországon.

Tehát engem nemhogy megrendített volna Bárándy Gergely érvelése, inkább megerősödtem abban, hogy az a nagyon sok ember, aki tényleg kiállt a CEU mellett, félek tőle, hogy csak az igazság egyik felét ismeri. És a másik felét csak akkor ismerné, ha például elolvasná a CEU rektorhelyettesének a levelét, és elolvasná, hogy mi a jogi helyzet a CEU-val kapcsolatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úrnak adom meg a lehetőséget válaszára. Parancsoljon!

Dr. Palkovics László válasza

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Nem akarom a tisztelt képviselő hölgyek és urak idejét nagyon rabolni, de miután nagyon sok helyen megszólításra kerültünk, ezért szeretnék reagálni.

Egyetértünk Szilágyi képviselő úrral abban, hogy miért kell ezzel az ügyel foglalkozni. Ennek a jelentősége valóban nem más, mint egy tisztán egyszerű jogtechnikai ügylet. Ezért valóban nem értjük a körülötte lévő dolgot. Ez nyilván abból adódik, amit képviselő úr itt említett az előbb, hogy nem világos ez a konstrukció; tehát nem világos az a konstrukció, hogy itt milyen egyetemről vagy milyen összefüggésekről beszélünk.

De mielőtt még erre rátérnék, szeretnék röviden kitérni a kronológiára, ha megengedik, mert úgy látom, máshol sem teljesen világos, hogy mi is történt itt annak idején. A CEU, a Central European University, tehát az amerikai intézmény működését valóban Fodor miniszter úr engedélyezte 1995. január 5-én. Ez az akkori felsőoktatási törvény 110. §-a alapján működhet. Ezt fölolvassam, csak azért, hogy legyen egyértelmű; nem nagyon hosszú, két mondatot jelent. „Külföldi felsőoktatási intézmény Magyarországon akkor folytathat rendszeres alapképzést, szakirányú vagy doktori képzést (önállóan, más szervezet keretében vagy azzal együttműködve), illetve akkor adhat ki külföldi oklevelet, ha a) abban az országban, ahol székhelye van, az intézményt hivatalosan felsőoktatási intézménynek, az általa kiadott oklevelet (adományozott fokozatot) felsőoktatási oklevélnek (fokozatnak) ismerik el, és ezt hitelt érdemlően bizonyították”, és egyébként a miniszter ehhez hozzájárul. Ugye, ezt a mondatot lehet úgy is értelmezni, hogy tulajdonképpen rendben van egy ilyen egyetem, amelynek nincs abban az országban tevékenysége, ahol kiadja ezt a diplomát. Ezt a mondatot, ha valaki a felsőoktatást ismeri, és ugye, elhangzottak komoly egyetemek nevei, ezt úgy értelmezi, hogy olyan intézményről van szó, amely abban az országban, ahol egyébként működik, diplomát ad ki, ott valóban van valamifajta tevékenysége. Hát, ez nem jelent meg a CEU esetében.

Hogy ez mennyire volt így, meg kell nézni egyébként a '93-as dokumentumokat, amikor a döntés-előkészítés történt; ugye, '91-ben támadt az ötlet. A '93-as parlamenti vitában az akkori felelős miniszter Mádl Ferenc volt, ő már akkor föltette kérdésként - ezek látszanak - azt, hogy ennek a 110. §-nak megfelel-e egy olyan egyetem, amelyik a saját országában, tehát külföldön nem folytat képzést. Tehát ez a kérdés, hogy ezzel miért foglalkozunk, kérdés volt már '93-ban is, és kérdés volt '95-ben is. Hogy mennyire volt ez kérdés, azt meg az a dokumentum bizonyítja, amelyet 2004. április 5-én a Magyar Köztársaság akkori miniszterelnöke, illetve New York állam kormányzója írt alá. Ezt a dokumentumot úgy hívják, hogy a Magyar Köztársaság miniszterelnökének és New York állam kormányzójának a közös nyilatkozata, amely a CEU-ra vonatkozik - ugye, akkor CEU-ról beszéltünk. A dokumentum szerintem miniszter úrnál biztos, hogy megvan, de egyébként elérhető. Ez azt mondja, sok minden mellett, hogy „a felek megerősítették, hogy egyetértéssel figyelik a New York

államban egyetemenként bejegyzett Central European University azon törekvését, hogy a kölcsönös együttműködés elmélyülése, valamint a regionális befolyás növelése érdekében” - ez ugye, nem tudom, mire vonatkozott - „a teljes jogú amerikai egyetemi státusz megőrzésével egyidejűleg szeretné a magyarországi egyetemi státuszt is elnyerni”. Tehát itt megfogalmazódott az, hogy ez ne egy olyan egyetem legyen, amely ott csak egy táblaként létezik egyébként az Open Society Foundation épületének a belső falán, hanem valóban legyen emellett egy másik egyetem. Ugye, ez volt az a papír, ami alapján aztán 2005-ben létrejött valóban a Közép-európai Egyetem, tehát az az egyetem, amely magyarországi bejegyzésű, magyarországi akkreditációval rendelkezik, tehát a MAB akkreditálta ezt az egyetemet, s egyébként pedig ez az egyetem foglalkoztatja ezeket az oktatókat, és azok a hallgatók, akik egyébként ebben a képzésben részt vesznek, ennek az egyetemnek a hallgatói. Tehát én azt gondolom, hogy ez egy valós egyetem.

Ez az egyetem a felsőoktatási törvény - ahogy ezt említette képviselő úr - 1. mellékletében felsorolásra került. A képviselők pontosan tudják, hogy az 1. melléklet nincs megnyitva, tehát ha valaki kárt okozna, tehát ennek a törvényjavaslatnak az lenne a célja, hogy kárt okozzunk a Közép-európai Egyetemnek, akkor arra vonatkozóan kellene valamit szabályozni. De a Közép-európai Egyetem pont ugyanolyan, mint az ELTE, pont ugyanolyan, mint az Andrassy Egyetem, vagy bármelyik másik egyetem, amelyik egyébként e szerint működik. Tehát én azt gondolom, hogy az a vélelmezés, ami itt többször elhangzott, egyszerűen nem így van. Itt tényleg csak arról van szó, hogy rendet szeretnénk volna tenni ebben az ügyben. Ez tehát a kronológia.

Az, hogy ez most kettős identitású vagy hármas identitású egyetem, ez nézőpont kérdése. Ugye, itt van azért egy cég is, a Közép-európai Egyetem Nonprofit Kft., amely korábban a CEU egyéb ügyeit intézte Magyarországon; oktatás nem szerepel a felsorolt tevékenységi körök között, kutatás igen - egészen mással foglalkozik.

Ami a kettős identitásra vonatkozik, fölmerült kérdésként, hogy ezt mi találtuk ki. Ez nem így van. Erre Ignatieff rektor úr az egyik ilyen beszélgetésünkön, amikor megkérdeztem tőle, hogy mondja már meg, hogy mi okozza a gondot, hiszen a Közép-európai Egyetemnek, amely a képzést folytatja, az oktatókat alkalmazza, a hallgatókat felveszi, annak erre nincs szüksége, ő mondta azt, hogy egyébként egy kvázi ilyen típusú versenyelőny, hogy egy amerikai egyetem is kiad egy diplomát. Önmagában ennek egyébként sok értelme nem nagyon van, hiszen az, hogy egy amerikai papíron kiadjuk ugyanazt a diplomát, amit egy európai, mondjuk, egy magyar papíron kiadunk, Amerikában - itt nyilván többen vettek részt ilyenfajta akár egyetemi oktatásban, akár bármilyen munkában - nem érdekes. Ott az érdekes, hogy ki tanít, mit tanít, ki mit tudott, ez alapján minősül az egyetem. Mint ahogy a Közép-európai Egyetem is ez alapján egyébként valóban bizonyos ranglistákon a negyvenegynéhányadik.

Itt azt azért szeretném a magyar felsőoktatási intézmények oldalán megjelenve mondani, hogy nem a CEU a legjobb egyetemünk Magyarországon, tehát ha ezeket a rangsorokat nézzük, akkor ennél van jobb egyetemünk. Például az Állatorvos-tudományi Egyetem az európai rangsorban a negyedik, és a második egyetem lesz, amelyik olyan diplomát tud kiadni, amelyet Amerikában rögtön elfogadnak. Tehát ne bántuk meg a magyar egyetemeket azzal, hogy a CEU-t itt mindenekelőtt eléjük helyezzük! De ide tudnánk sorolni az ELTE-t, a Debreceni Egyetemet, a Szegedi Egyetemet vagy a BME-t, vagy ne adj' isten, a Corvinust is bizonyos területeken.

És még egy kérdés, hogy miért nem értik ezt azok, akik levelet küldtek, akadémikusok, Nobel-díjasok, egyetemi professzorok, neves egyetemeknek különböző funkcionáriusai. Az MTA elnökével beszéltem, péntek délután volt egy tervezett találkozásunk, ő felajánlotta, hogy segít közvetíteni ebben az ügyben. Az ő számára

egyáltalán nem volt világos, hogy itt miről beszélünk. Lovász elnök úr nem tudta azt, hogy itt két egyetemről van szó. Ő sem értette egyébként azt, hogy miért is fontos a CEU-nak a léte, ha egyébként tőle sem, meg tőlem sem Amerikában meg Kanadában nem kérték sosem a diplománkat. A Műszaki Egyetem meg az ELTE diplomája nem amerikai diploma volt, mégis viszonylag sikeresen tudtunk tevékenykedni. Tehát ő sem értette ezt a dolgot; nyilvánvalóan a többiek, akik ettől még távolabb vannak, Magyarországon kívül, ők szintén nem értik. S ha mondjuk, ebben az ügyben nyilatkozunk bármelyik külföldi tévének, rádióknak - az utóbbi időben többször tettem ezt -, ők is csodálkoznak, hogy jé, tényleg erről van szó?, hát itt nem is fenyegeti semmi veszély a Közép-európai Egyetemet!

Ami az autonómia megsértését illeti, ezt nem nagyon értem, hiszen ez Alaptörvényben rögzített, és a felsőoktatási törvénynek ez a módosítása ilyen területen semmi más dologról nem rendelkezik, tisztán egy technikai jellegű dolog.

De ha már ez szóba került, és elhangzott a Nemzeti Közszerződési Egyetem ügye, mondanék azért erre néhány számot, hogy milyen méretű felújítások, milyen méretű források kerülnek a többi állami egyetemhez. Az a méretű dolog, amire a képviselő úr hivatkozott, a Testnevelési Egyetemnek sokkal nagyobb beruházása folyik jelenleg; a Pécsi Tudományegyetemnek sokkal nagyobb beruházásai folynak; a Debreceni Egyetemen az elmúlt időszakban sokkal nagyobb beruházások történtek meg; a MOME beruházása önmagában nagyobb, mint a Közszerződési Egyetemé; és a PPP-konstrukciókon keresztül - amit egyébként tavaly a kormány szerencsésen kiváltott - sokkal több pénzt költöttünk el az egyéb egyetemek fejlesztésére, mint mondjuk, a Közszerződési Egyetemre. Tehát én azt gondolom, ezek a számok ilyen értelemben nem stimmeltek.

Az viszont biztos, hogy ebben az ügyben rendet kell rakni, ebben pedig, azt hiszem, a magyar egyetemek megítélése szempontjából nagyon fontos lenne ezt elmagyarázni, hogy itt nem az autonómia megsértése, nem a CEU megszüntetése, a Közép-európai Egyetemnek bármifajta befolyásolása is történik, hanem egyszerűen azt el szeretnénk kerülni, hogy tisztázatlan viszonyok mellett járjanak hallgatók egyetemre. Nem a CEU-ról beszélünk most itt, mert hiszen azt különböző törvénymódosítások, javaslatok is egyértelműsíthetik, hanem olyanról, hogy ilyenfajta konstrukció ne létezhessen. Pontosabban csak akkor létezzon, ha annak az országnak a kormánya, amelyik egyébként ezt az egyetemet magában foglalja, szintén vállal ebben valamilyen felelősséget; ugyanúgy egyébként, mint a magyar kormány. Tehát én azt gondolom, ennek a kimenete valami olyan megállapodás lehet, ami szerintem a magyar felsőoktatás számára, de remélhetőleg a partner számára is olyan dolgot fog jelenteni, ami az ügyet előreviszi.

A hatásvizsgálatok kérdésére szeretnék nagyon röviden reagálni, bár ez itt elhangzott, hogy ezt nem szerencsés ilyen típusú egyetemként emlegetni, ugyanis sem a Sapientia Egyetem, sem a Katolikus Egyetem nem ebbe a kategóriába tartozik. Mind e kettő a román jogrendnek megfelelő, ottani egyetem, amelyet ott akkreditáltak. Az más kérdés, hogy ez mind a kettő magánegyetemnek számít, ugyanolyan, mint a Közép-európai Egyetem, és azt gondolom, itt analógiát nem lehet összehozni. Nem lehet összehozni analógiát egyébként a magyarországi egyetemek határon túli képzéseinél sem, azt gondolom, mert az meg egy másfajta ügyet jelent: az egy itt működő egyetem, az Európai Gazdasági Térségen belül működő egyetem, és egy másik országban képzést folytat. Szerintem a nemzetpolitikánknak mind e kettő nagyon komoly értéke, és nem célszerű hasonló módon összehasonlítani akár a CEU-val, akár bármi más hasonló működéssel. Itt nem olyan egyetemről van szó, amelyiknek itt nincs képzése, nem olyan egyetemről van szó, amelyik nem rendelkezik megfelelő

feltételekkel, hanem bizony olyan egyetemekről beszélünk, amelyek ennek mind eleget tesznek. Tehát itt az analógia nagyon nem stimmel és sántít. De egyébként elemeztük, hogy mi fog történni, mi történhet, és ez ennek az eredménye. Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a határozathozatal következik. Először a módosító javaslatokról kell döntenünk.

Szabó Szabolcs módosító javaslatáról nem kell döntenünk.

Szabó Tímea 14686/4. számú módosító javaslatáról kell először döntenünk. A kormány ezt nem támogatja. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a módosító javaslatot 6 igen szavazattal, 25 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Most Szél Bernadett képviselő asszonynak a 14686/5. számú módosító javaslatáról kell döntenünk. Innentől csak a végső számokat mondom, mert neki hét javaslata van; tehát először a 5-ösről kell döntenünk. A kormány nem támogatja. Kérem képviselőtársaimat, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a módosító javaslatot 6 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem támogatta.

Most Szél Bernadett képviselő asszony 6. sorszámú módosító javaslatáról kell döntenünk. Kérem képviselőtársaimat, szavazzanak! A kormány nem támogatja. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a képviselő asszony módosító javaslatát 6 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Most Szél Bernadett képviselő asszony 7. számú módosító javaslatáról kell döntenünk. Kérem képviselőtársaimat, szavazzanak! A kormány nem támogatja. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a képviselő asszony módosító javaslatát 6 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Szél Bernadett képviselő asszony 8. számú módosító javaslatáról kell döntenünk. Kérem képviselőtársaimat, szavazzanak! A kormány nem támogatja. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a módosító javaslatot 6 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Szél Bernadett képviselő asszony 9. számú módosító javaslatáról kell döntenünk. Kérem képviselőtársaimat, szavazzanak! A kormány nem támogatja. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a képviselő asszony módosító javaslatát 6 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Most Szél Bernadett képviselő asszony 10. számú módosító javaslatáról kell döntenünk. A kormány nem támogatja. Kérem képviselőtársaimat, hogy szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a módosító javaslatot 6 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Végül Szél Bernadett képviselő asszonynak a 11. számú módosító javaslatáról kell döntenünk. Kérem képviselőtársaimat, szavazzanak! A kormány nem támogatja. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a módosító javaslatot 6 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Most a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatáról kell döntenünk, 1. hivatkozási számon a kormánypártok terjesztették elő. A kormány ezt támogatja. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a módosító javaslatot 25 igen szavazattal, 6 nem ellenében, tartózkodás nélkül támogatta.

Most az összegző jelentésről és az összegző módosító javaslatról kell határoznunk. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság az összegző jelentést és az összegző módosító javaslatot 25 igen szavazattal, 5 nem ellenében, tartózkodás nélkül támogatta.

Bizottsági előadónak Vécsey László képviselőtársunkat javaslom. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság őt kézfelemeléssel egyhangúlag bizottsági előadónak kijelölte.

Kisebbségi előadó - megosztja-e a Jobbik az MSZP-vel? *(Jelzésre:)* Akkor Fodor Gábor és Bárándy Gergely képviselő urak megosztva fogják a bizottság kisebbségi véleményét előadni.

Az ülés berekesztése

Ezzel a napirendi pont végére értünk. Köszönöm a mai munkát; még egyszer elnézést a késésért.

(Az ülés befejezésének időpontja: 19 óra 44 perc.)

Dr. Gulyás Gergely
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Morvai Elvira, Nánásiné Czapári Judit és Prin Andrea